

157 Zsolt 34
szöveg: Sztárai M., Komjáti, 1574 | dallam: Debrecen, 1778

1. Min-den-ko-ron ál-dom az én U - ra - mat,

Ki-től vá-rom én min-den ol - tal - ma - mat.

Ben-ne ve-tem min-den bi-zo - dal - ma - mat;

Min-den-ko-ron di-csé-rem mint U - ra - mat.

2. Igen vigad és örvendez én lelkem,
Az Istennek segedelmét hogy kérem,
Nyomorultak meghallják, azt örvendem,
Vigadjanak Istenben, arra intem.
3. Én, mikoron Istenhez kiáltottam,
Kegyelmesen tőle meghallgattattam,
Óáltala hamar megszabadultam,
Háborúságimban is megtartattam.
4. Lám, Istennek anyala mind tábort jár,
Az istenfélő emberek körül jár.
Az Istentől azért ki oltalmat vár,
Útjaiban mindenütt az nagy jól jár.